

ਭੈਰਵ ਚੰਦ੍ਰਕਾ

մաղսգլար ,

نظور افکار
صاحب امتیاز و مدیر مسئول
فرید بن نوسان

1309 ԲԵՃԵՄ ԶՂ

ԱՆՔԻ ԻՄԹԻՆԱԶ ԿԱՐԵԱՊԵՏ Յ. ՓՆՏՈՆԱՆ

ՄԷՐԻՆ ԲԵՐԵՆԵՐԵՐԸ ԵՐԱՅԵՐԱՅԵՐԸ

Պագը համատրտաթը Տճխիլիեէ իշխււ
սոն սահիֆէեէ միւրահաաթ օլլունտ :

10	15	10	1000	3986	33	100		
50	100	90	50		41	100		
15	20	21	50		61	50		
10	15	48	50	4066	31	50		
2000	3000	66	50		57	50		
Մուսաֆ	Մուսաֆ	458	2	50	4082	51	100	
100	100	584	58	100	4109	6	10000	
10	12	668	24	50		99	50	
Մուսաֆ	Մուսաֆ		29	50	4209	17	100	
			46	50	4533	2	50	
			827	53	50	4601	30	50
			64	50		72	500	
			847	29	50	4702	46	5000
			96	50		4942	19	50
			883	87	50		87	500
			92	50	5006	29	50	
			927	71	50		32	50
			1063	54	50		91	500
			64	100	5103	45	50000	
			1119	28	500	5109	78	50
			1368	35	50		84	500
			1369	23	50		87	100
				66	50	5163	65	50
			1386	30	50	5256	43	100
				50	1000	5299	90	50
				63	50	5355	59	50
			1725	45	50	5355	74	500
				60	50		96	50
				79	50	5500	3	50
			1804	1	1000		34	50
				8	50		40	50
				81	50	5504	59	50
				85	50	5637	22	50
			1913	27	50	5801	43	1000
				42	50		22	50
				65	50	6037	38	50
				92	50	6042	23	50
			1961	13	50		74	100
				90	50	6069	81	50
			2080	23	50	6156	23	50
				30	50		45	50
			2102	97	100		48	50
				100	50	6207	36	50
			2175	13	50		81	50
			2460	97	50	6556	45	50
			2475	11	50		77	100
				68	100	6557	24	50
				91	50		45	50
			2728	9	50		67	50
				21	50		99	100
			2824	7	100	6649	7	50
				26	50	6710	13	50
			2868	98	50		39	500
			2886	24	100	6716	48	500
			3043	17	50	7027	14	50
			3045	74	1000	7177	16	50
			3190	37	100	7188	42	50
			3402	27	50	7244	44	50
				29	50		99	500
				40	50	7276	23	50
			3403	19	100		68	100
			3512	58	50		95	50
			3610	1	50	7363	29	50
				34	50		78	50

ԵՐԻՄԱ

ՀԻՆԴԻ-Ի Գ. Մ. ՀԱՃԵԱՆ

ՄԱՍՆ ԵՐՐՈՐԴ

— Մարգիդուհեյն... միթէ վատա՞նք ես որ անշուք առնանգը տուողն ինքն է։

— Ահաւասիկ իւր նամակը, կարդացէ՛ք։ Հրոտա մարգիդուհեյն գրածն ԼէՆէրիմա-յի ձեռանքն իրեն դրվումն նամակը անխուժ թեմարն Նէիրմայի երկայնքն։

Էջերնա նամակը ծայրէն ի ծայր կարդալէ վերը, իւր թէ մարգիդուհեյն դէմ անհեռին գայրոյթ գգազած գոռնք։

— Օհ ննգամօրտ կին, կը գուշակէի որ աշակերտդ նոր դաւ մը կը նւթէ, բայց ի՞նչ լուսն երբէք մտքէս չէր անցնե՛ր, հիմա ի՞նչ ընելու միտք ունիս։

— Անն ստոր համար եկա՛յ լեզուն խորհուրդ հարցնելու։

— Այս արկածը պէտք չէ ձանցնել, մա-նուստըք Սըր Մորթընէն բարոյակն գազտելի պակսուա է։

— Այդ մասին որոշ որ անկ է պատշե
կդած պատուէրը տուած եմ, հիմայ իմն
հէթիմն քու մարդիկդ որ քաղցին ամէն
ծակն ու ծուկը գիտան, կարելի չէ՞ որ մար-
դիզուհոյն պահուածն տեղը դտենն, որով
այդ հրէշ հնոյ՜ հետ բանասկցելու դիւրու-
թիւն մը ունենամ:

— Հիմայ պիտի հասկնամք:

Նէրիմն այս ըսելի՜ գծուներն իրար գար-
կաւ, անմիջապէս նախընտրեալ ճանապարհով:

— Ընէ Սալարին որ զինքը տանելու կու-
ղեն:

— Սալար ըսիք, կարծե՛մ պիտի յիշեմ
այս անունը, ըսաւ Հրամար:

— Այո, մարդիզուհոյն Պիտէրէն հոգնա-
տուած գիշերն օտեսա՞ք գինքը:

— Ահ, կը յիշեմ, փողոցին անկիւնը ըս-
պասող մարդը:

— Այո, նոյն լիքն, Բահաստիկ ինքն
ալ եկաւ:

Սալար սենեակէն ներս մտնելով մինչև
յերկիկ խոնարհէն յետոյանելոս կեցաւ:

Նէրիմն Հրամար ցոյց տալով Սալարին
ըսաւ:

— Այո պիտիոնք իմ ամենամտերիմ բա-
րեկամն է և մեր բոլոր Կաղտնեաց տեղեկա-
լէ, արդ քացայայտ խօսէ, Կարգիզուհոյն
ուր պահուած իշխուհու վրայտեղեկեալիս
որ առի՜ր:

— Այո տիրուհիս, սակայն նոցա հետքեր չտեսաւ՝ պահուհի դարձեալ կորուսինք։
— Կեցնեմք քեզ պատուհաններէ էլ որ դա-
տնէր գտնելիք վերջը առ հզկես իրենց վը-
նայ, ըսաւ Նէրիմա յոնքերը պոստած։
— Տիրուհիս նոցա թափառողը այն ժա-
մանակ միայն իմացայ որոնք յարգէն անկէ-
մեկնած էին, դէռ քառորդ մը առաջ մեր
գլուխներէն մին իմաց տուաւ որ, մարդի-
կուհին և պարոն Մորից ծպտեալ կառապա-
նաց օթեանը ապաստանոր են և զետնա-
յարկի ամենագեղեւ իուցից մը մէջ անցու-
ցին են երկուս օր, այն տեղիկով թիւնն ըս-
տանալէն ժպտ մը առաջ՝ առանց օթեանա-
պիտին իմաց տալու, խուցին մէջ գտնուած
սեղանի մը վրայ երկու ոսկի թղթով մեկ-
նէր են, և մեր մարդիկը այժմ բոլորովին
կեցըսած են նոցա հետքեր։
— Զեր հետաքոտնէ թիւններն շարունա-
կելով, կարելի չէ՞ դարձեալ զիրենք գտնել
ըսաւ Հրանտ անձկիսօք։
— Անկարելի է, տէր իմ, փասն զի երբ
կըսեմ թէ հետքերնին կորուսնիք, ըսել է
թէ չնդգատանն են մեկնած են։
— Ի՞նչպէս կարելի է մէկ ժամուան մէջ
Բաթնայէն օտար երկիր մեկնել ըսաւ Հը-
րանտ զարմառեալ։
— Գալիւսիթա մէկնող առաւօտեան կա-
ռապալտանն մէջ մեր մարդոցմէ մին տեսնի

է զիրենք, թէ եւ հաւատարի եմ որ իմ մարդս
խիտ աղէկ կը ճաննայ մարդգիտեհին եւ
իւր բարեկամը, սակայն ես կը կատարեմ
որ սխալած է ։

— Ինչ բանն կը կատարեմ որ սխալած
է հարցունք շարան, դեռ յուսոյ նշոյլ մը
անկեկալելով ։

— Վասն զի իմ մարդս կը պնդէ որ,
մարդիլուհոյն եւ պարոն Մորոյի հետ սիրու-
նիլորիկ տղաքներ կան ճեղր մին մանչ սիւ-
սըն աղջիկ, ահա այս բան սխալ քլովալն է ։

— Ժիշդ է գոչեց Հրանտ, իրենք ան
եւ յուսաբեկ բազմոյցին վրայ ինքուս ։

Նէշիմա անգամ Սախարի այս նորամտու-
թեան վրայ հիտցած մնաց, Սախար այս մի-
ջոցին այնպիսի կեքիւծարան մը կը գտներ
որ իբր յիշէ Հրանտայ յուսահատութեան
պատճառը չէր հասկնար եւ պաշտօնն անոր
կը նայէր ։

Հրանտ ձեռքը կրակի պէս այրող ճակ-
տին տարաւ, իբր թէ մատնորովն պեղելով
անկէ խորհուրդ մը կորզել կուզէր եւ մէկէն
ի մէկ բարկացայտ գոչեց ։

— Ահ, անգամ կին ձեռքս չպիտի
կորզիս, հիմայ անմիջապէս ոսկորիկներս
հեռագրելի պիտի տամ որ կնամարտեմը
Գալիլիթա հասած պահուն զինքը ձերբա-
կալեն ։

